

Teli tarisznyával...

38.
oldal

Eljutottunk a Ringatóról szóló cikksorozat utolsó fejezetéhez... Útavaló nélkül nem illik elengedni a „vendégeket”, ezért ebben a részben teszünk a tarisznyába néhány játékot, éneket, mondókát.

DR. HAJDÚNÉ HAZAY ANNAMÁRIA
Ringató foglalkozásvezető,
fejlesztőpedagógus

Kell hozzájuk mimika, hangsúlyozás, hangerő, hangszín, tempó, gesztusok, beleélő képesség. A játékokat szemben játszunk el a gyermekkel, hiszen nagyon fontos a tekintet, az érzelmek megjelenítése és észrevétele, az érintések, az ölelések.

Nincs írott szabálya annak, hogy hogyan kell játszani, improvizálhatunk is, de arra figyeljünk, hogy a szöveg főszereplője mindig a gyermek. Ő a csóka, a szita, az almafa, a hurka, a lovas... stb. Az a legfontosabb, hogy szánjunk minden nap egy kevéske időt ezekre a játékokra, higgyék el, hálás pillanatok lesznek!

Néhány közkedvelt játék:

Süti, süti pogácsát,
Apjának, anyjának,
Kedves kis bogarának.

Közkedvelt szó-mi dal. Szemben helyezkedünk el a picivel, az egyenletes lüktetésre (nem ritmusra) érintgessük az öklünkkel a tenyerét, vagy tapsoltatni is lehet, csak az a fontos, hogy az egyenletest tartsuk. A „kedves kis bogarának” részénél ölelgessük, szeretgessük meg!

Kis hurka, nagy hurka,
Tarisznyámat hadd húzza.
Ha nagyot nem adnak,
Kicsit is elfogadok.

Hasonlóan játszák, mint a „Süti sütit”, a dallamíve is nagyon hasonló. Ebben a játékban az egyenletes lüktetésre magasra emeljük a kezecskéjét, majd ismét leengedjük a combjához. A végén a csattanó az ölelés.

Borsót főztem, jól megsóztam,
Meg is paprikáztam,
Ábele, bábele, fuss!

Ennek a dallama lá-szó-mi hangokból épül fel. A felnőtt mutatóujja a fakanál, a gyermek tenyere a lábas. Ebben kevergetjük a borsót, imitálva a sózást, a paprikázásnál huncutkodva megcsipkedjük, az „ábelé”-től a tenyerébe tapsolunk. Végül kóstoljuk meg: jó-e? sós-e?

Áspis, kerekas,
Útifüves, leveles,
Bíbola, bíbola,
Pacs, pacs, pacs.

Gyógyító, varázsló mondóka. A kicsi tenyerébe köröket rajzolunk a mutatóujjunkkal, majd az „útifüves, leveles” részénél egy négylevelű lóherét. A „bíbola” szóval a tenyerünkkel simogatva kihúzzuk a „betegséget”, és a végén belepaskolunk a tenyerébe. Sejtelmesen kezdjük, mintha varázsigét mormolnánk, közben fokozzuk a hangerőt és a tempót is. A „pacs, pacs, pacs” rész meg felszabadultan, vidáman hangozzon, mintha meggyógyult volna. Ez a játék nagyon jó módja a figyelemelterelésnek, érdemes alkalmazni, ha valamilyen bánta van a picinek.

Így lovagolnak a hölgyek, a hölgyek,
A huszárok így ügetnek,
A huszárok így ügetnek,
A parasztkok így döcögnek,
A parasztkok így döcögnek.

Höcöggető, lovagoltató játék. A „hölgyek” részt kényeskedve, a „huszáros” részt katonásan mondjuk, a „parasztos” részénél dülöngéltessük az ölünkben. A végén valamilyen csattanóval zárjuk le, például leesnek a lórlól vagy felemeljük, vagy magunkhoz öleljük.

Tente, baba, tente, eljött már az este.
Aludj, aludj szép csendesen,
szemecskédet hunyd le.
Álmodjál rózsáról, rózsza bimbójáról.
Angyaloknak
rengő-ringó csillaghintójáról.

Az altatódalok magukban hordozzák a ringatás készítését. Mély hangon énekeljünk, hiszen a mélyebb, bűgő hangnak andalító hatása van. Próbálják ki az apukák is!

A tarisznya persze nem telt meg, de talán valamennyire csillapítja éhségüket. Énekeljenek, játsszanak sokat gyermekeikkel addig, amíg csak igénylik és ameddig lehet! Annyira hamar elszaladnak a gyermekévek, de a törődéssel, a szeretetünkkel megalapozhatjuk a jövőjüket!

További információ: www.ringato.hu

Baba Patika
2007. október

